

פריס, 11.4.1937

לכבוד
הגברת מורה מרכובסקי
בנה לול

מורתי היקרה והנכבדה מאוד.
קצת באיחור זמן קראתי בעיתונים את הברכות שברכו
מכrisk וידידיך לרجل נשואי בתך תרצה בת הזקונים, וממהר
אני להוסיף אף אני מילים אחדות.

כאן על אדמות נכר, רחוק מארץ מולדת, מזכירות השורות
המעטות, המפוזרות בעתוں היומי, הקולט הכל, כמה וכמה
אזכונות, כל כך יקרים...

כן ! משפחת מרכובסקי, במלולה הנדחה, הנה פרק היס-
טורי, היכול לשמש לרומן רב עלילה. זהו נושא ספר, ל-
אותו הספר, שירצה לתת שמות לטרגדייה יהודית. הוא
ימצא לפניו שורה של גברים שקשה יהיה לדעת מי ומי
ממלא את התפקיד הראשי.

כל ימי ילזרתי, הלא קשורים עם משפחת מרכובסקי
מיימי בואם למלולה, עד עזבי אותה...

את ראשית חנוכי ספגטי בתוכה. את חברי המעניין ב-
יוטר קיבלתי מאמא, ואת האידיאולוגיה הпедוגנית מצאתי
באותה האשה הקטנה, שהחזיקה את כל הכתה במטה
הקסמים, שלא נראה אף פעם בידה. בני הגליל, בעלי הדם
הסוער, שהתקוממו לפני כל אוטוריטה של מורה, נכנעו
לגמריו לפני המורה הקטנה, המורה בחסד עליון...

עוד ביום אזכור, את חרדות המות שהיתה משתלתת
במחלקה, עת אותה האשה הייתה מרכינה ראהה על ה-
קטזרה עת רוח "עוועים" כבשה לפעמים חלק מאתנו ולבנו